

Holice

Holice is het natuurlijke centrum van het oostelijke deel van het Pardubice-district. De stad ligt aan de hoofdweg tussen Hradec Králové en Svitavy. De wegroute van Pardubice naar Rychnov nad Kněžnou loopt ook door de stad.

In een stad van 7.000 mensen met een industrieel-agrarisch karakter is er een stadskantoor, een financiële, arbeids- en sociale dienst, een polikliniek met hulpdiensten, een postkantoor, een politie- en een brandweerkazerne. Het vereiste niveau wordt aangevuld met een netwerk van winkels, kleine bedrijven, diverse diensten, restaurants en accommodatie, grotere bedrijven, financiële instellingen, scholen, enz.

Er is een treinstation dat Holice met de hoofdspoorlijnen verbindt, buslijnen naar de omgeving en verbindingen over lange afstand naar vele steden in Tsjechië.

Holice wordt voor het eerst genoemd in 1336 als onderdeel van het landgoed Chvojnov, dat toebehoorde aan koning Jan van Luxemburg. In de vijftiende eeuw is er al sprake van een stad, die noodzakelijkerwijs tot de "rathouz" of het stadhuis behoort. De eerste twee houten gebouwen werden in de as gelegd, het stenen stadhuis werd in 1824 opgeleverd. Met zijn karakteristieke uitstraling werd het meer dan een eeuw lang de dominante van het grote plein. Het werd in mei 1945 verwoest. Het plein, genoemd naar TG Masaryk, vormt het institutionele en commerciële centrum van de stad.

Bezienswaardigheden

Barokke parochiekerk van St. Martina

De eerste vermelding van de kerk in Holice dateert uit 1349. Ze was waarschijnlijk van hout, maar de directe voorganger van de bestaande kerk was al van steen gebouwd.

Aan het begin van de 17e en 18e eeuw was ze zo vervallen dat de familie Holič aandrong bij de adel van Pardubice voor de sloop en bouw van een nieuw heiligdom. In de jaren 1736 - 1739 werd op dezelfde plek de bestaande kerk gebouwd.

De kerk met één schip wordt gedomineerd door een toren met een uivormige koepel. Er is een sacristie op de begane grond en een oratorium op de eerste

verdieping. Alleen de Martinusklok uit 1499, de zogenaamde meridiaan, hangt nog aan de originele drie klokken in de klokkentoren.

De parochiekerk St. Martina heeft aan het einde van de 20e eeuw een algehele renovatie ondergaan. In de jaren zeventig kreeg de kerk een nieuw dak en koepel, eind jaren tachtig een nieuwe gevel en begin jaren negentig werd een nieuwe koninklijke marmeren vloer gelegd en werd de kerk geschilderd. Tot het midden van de 19e eeuw was er een begraafplaats rond de kerk, die tegenwoordig alleen wordt herinnerd door een romp van de voormalige begraafplaatsmuur en verschillende grafstenen.

Naast de kerk is er een barokke pastorie van één verdieping, voltooid in 1734. Een klein kenmerk is een put van ongeveer vijf meter diep, verborgen onder de vloer van de voormalige parochiekeuken.

>>> Adres : Jungmannova 7 <<<